

Sygn. akt V KZ 66/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 grudnia 2021 r.,

w sprawie z zażalenia obrońcy **M. Ł.**

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 listopada 2021 r., sygn. akt IV WKK (...), o odmowie przyjęcia kasacji obrońcy M. Ł. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 września 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 października 2020 r., sygn. akt VII K (...),
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 §1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. z dnia 8 listopada 2021 r., sygn. akt IV WKK (...) odmówiono przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 września 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 października 2020 r., sygn. akt VII K (...) wskazując, że w sprawie M. Ł. sąd warunkowo umorzył postępowanie karne, co powoduje, że kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 523 § 1 i 2 k.p.k.).

Zażalenie na to zarządzenie złożył obrońca M. Ł. zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 523 § 1 i 2 k.p.k., a to poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że kasacja jest niedopuszczalna podczas gdy oskarżona wraz z doręczeniem wyroku Sądu II

instancji otrzymała pouczenie o możliwości wniesienia kasacji, wskutek czego zdecydowała się ona na skierowanie kasacji.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości ewentualnie, jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, ewentualnie, „reasumpcję zarządzenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy M. Ł. jest bezzasadne.

Stosownie do treści art.523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona zarówno z podstaw normatywnych wymienionych w art. 439 k.p.k., jak i z powodu innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Jednakże w § 2 art. 523 k.p.k. stwierdza się, iż kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przy czym ograniczenie to nie dotyczy podmiotów szczególnych oraz przypadku, gdy kasacja wnoszona jest z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 i 2 k.p.k.). Zważywszy, że wobec M. Ł. warunkowo umorzono postępowanie karne, jednym z warunków decydujących o przyjęciu kasacji wnoszonej na korzyść przez jej obrońcę, było podniesienie uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Kasacja obrońcy M. Ł. warunku tego jednak nie spełnia, bowiem podniesione w niej zarzuty mają charakter względnych przyczyn odwoławczych. W tym stanie rzeczy uznać należało, że wniesiona kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa, co zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. uzasadniało odmowę jej przyjęcia.

Kierując się powyższym orzeczono jak na wstępie.